पैश्वर्य्येण समृद्धोपि न शत्रुर्वशिष्यते वैरिणं रावणं ध्यात्वा तथात्मानं रघूद्वहं विधाय पूर्ववत्सर्वमना
यासेन मारयेत् येनैव संहृतः कोपात्सयात्येव यमालयं सीताहरणशोकाद्धि स्वसंभूतमचेतनं जपेद्दशुप
तिं ध्यायन्जलाहारो जलेवसन् दशांशात्तिलैर्होमं समं भयेच्छत्रुसंहृतिं नियायवाग्ववीज्ञं तेन तन्नाम भ्राम
येति च जपेल्लक्षं निराहारोत्र ऋयाच्च तिलैरपि रामं ध्यात्वा विषण्णं च सीतान्वेषणतत्परं भ्रामयेत्पचिरं
सात्ताड्रेमाद्रिमपि वैरिणं समुद्रतीरे लंकायां हेमप्राकारसन्निधौ सुग्रीवादिभिरन्यैश्च देवैर्जीविवदा
द्दिभिः उपास्यमानं सदसि ध्यात्वा रामं सलक्ष्मणं विभीषणाय चायाते प्रसन्नं शरणार्थिनं वरदं तं जपेल्ल
क्षं ज्ञ ऋयात्पंकजैरपि स्वस्थानमानयेच्छीघ्रं राजानमथवा प्रभुं निमील्यचक्षुषी स्वेदाद्रुपलभ्य पुनः पुनः
प्रमोदयंतं सहसा विनोदं मैथिलीप्रियं रामं ध्यात्वा जपेल्लक्षं ऋत्वा रक्तांबुजैरपि संमोहयति वेगेन राजा
नमथवा प्रभुं निमील्यचक्षुषी स्वेदाद्रुपलभ्य पुनः पुनः प्रमोदयंतं सहसा सतीत्वामनिवर्य्यात्रषट्
प्रयोगेष्वदर्शीनं सर्वाभीष्टार्थसिद्ध्यस्यायातनाय मुनेः पुनः नैव कर्तव्यमित्येवमुक्तिर्हरत राघवः किंच प्र
योगवन्मृणां परलोको न विद्यते प्रयोग सिरेतेषां फलं नान्यद्भविष्यति निःकामानां च लोकानां जपहोमा।